

de bemærkninger, SF har givet til Dansk Folkepartis forslag, positive hele vejen igennem.

Kl. 17.45

Mit spørgsmål til hr. Christian H. Hansen er, om ikke det bekymrer Dansk Folkeparti, at Inges Kattehjem i deres leder i månedsbladet i maj måned meget klart giver udtryk for, at det ikke bliver ét register og kun ét register, vi vil komme til at se, fordi de føler sig meget svigtet i de handlinger, der har været. Bekymrer det ikke Dansk Folkeparti?

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det bekymrer mig altid, når der er nogle dyreværnsforeninger, som ikke kan finde ud af at samarbejde til gavn for dyrene, men går ind i en dialog, som i sin karakter handler mere om mennesker end det, den burde handle om.

Det burde være sådan, at når man var dyreværnsorganisation, lagde man alle menneskelige uenigheder på hylden og arbejdede kun for en ting, og det var dyrene. Og, jo, det bekymrer mig, at der er den tendens, men den håber jeg bliver udvisket hen ad vejen.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg noterer mig selvfølgelig hr. Christian H. Hansens positive meldinger om forslaget. Jeg ville bare godt have uddybet lidt, om ikke Dansk Folkeparti mener, at det er uendelig vigtigt, at vi får ét og kun ét register, sådan at vi sikrer, at kan det ikke lade sig gøre på den ene måde, så må vi prøve på den anden, så vi får egentlig ordnede forhold på området.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det er vigtigt for Dansk Folkeparti, at der bliver ét register, og at der bliver denne her mærkning, der er lagt op til i forslaget, og som der i øvrigt også blev lagt op til i Dansk Folkepartis eget forslag. Men vi har i Dansk Folkeparti altid sagt, at det er bedst, at det kommer til at foregå i regi mellem foreningerne, og vi tror også på, at det her ender ud i ét register. Vi tror på, at man får skrinlagt de her diskussioner, der har været, og at man så vælger at se bort fra økonomiske og menneskelige interesser, men kun kigger på dyrene. Det er sådan set det, det handler om. Det håber vi inderligt i Dansk Folkeparti sker, og det vil jeg også gerne have lov til at sende appel til samtlige dyreværnsforeninger om.

Nu skal det jo så siges, at det jo er langt de fleste dyreværnsforeninger, der har bakket op om det her register, og registeret har jo ikke meddelt nogen af dem, at de ikke senere kan komme med ind i samarbejdet. Det står nemlig åbent, og der står også bestyrelsespladser parat til dem, som ønsker at indgå i det kommende arbejde.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til ordføreren. Så går vi over i ordførrækken, og den næste ordfører er fru Charlotte Dyremose, værsgo.

Charlotte Dyremose (KF):

I Det Konservative Folkeparti ser vi flere rigtig gode hensigter i det beslutningsforslag, vi her behandler. Lad mig starte med det, som diskussionen med den tidligere ordfører sluttede med, nemlig Dansk Katteregister.

I Det Konservative Folkeparti er vi af den overbevisning, at det naturligvis er bedst, at der er et samlet register. Vi mener også, at det bedst ligger i privat regi, og vi håber derfor, at det nu vil være muligt at bakke op om det register, som er lavet, og, som den tidligere ordfører var inde på, at vi og dyreværnsorganisationerne her tænker på kattene og ikke på interne uenigheder.

Med hensyn til de kommunale forpligtelser er vi i Det Konservative Folkeparti som udgangspunkt enige i, at kommunerne har et ansvar for, at bortløbne eller herreløse katte bliver ordentligt behandlet, og vi vil også meget gerne medvirke til at finde en form, hvor vi sikrer os, at kommunerne tager et sådant ansvar seriøst og tager det på sig. Vi vil bare helst ikke lægge os fast på, og særlig ikke uden en dialog med kommunerne, nogle ganske bestemte og stive rammer for, hvordan det ansvar skal tages seriøst.

Igen må det jo handle om, hvordan man bedst sikrer kattens forhold, og ikke præcis inden for hvilke rammer man gør det. Man kan f.eks. sagtens forestille sig, at kommunerne også, selv om de nu bliver noget større, har et samarbejde om, hvordan man bedst hjælper kattene. Man kunne forestille sig, at nogle kommuner deler særlige områder, hvor der f.eks. er et stort antal katte.

Derudover må det jo også være sådan, at de ressourcer, man så bruger, bliver brugt der, hvor det nytter, og at man altså sørger for, når det bliver oplyst, at her er altså en kat, der må være løbet væk, at bruge ressourcerne der, hvor det realistisk ser ud, som om det her faktisk er en kat, der formentlig savner sine ejere og omvendt, og at man så sikrer, at de bliver lykkeligt genfor-